

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

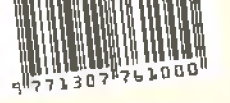
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

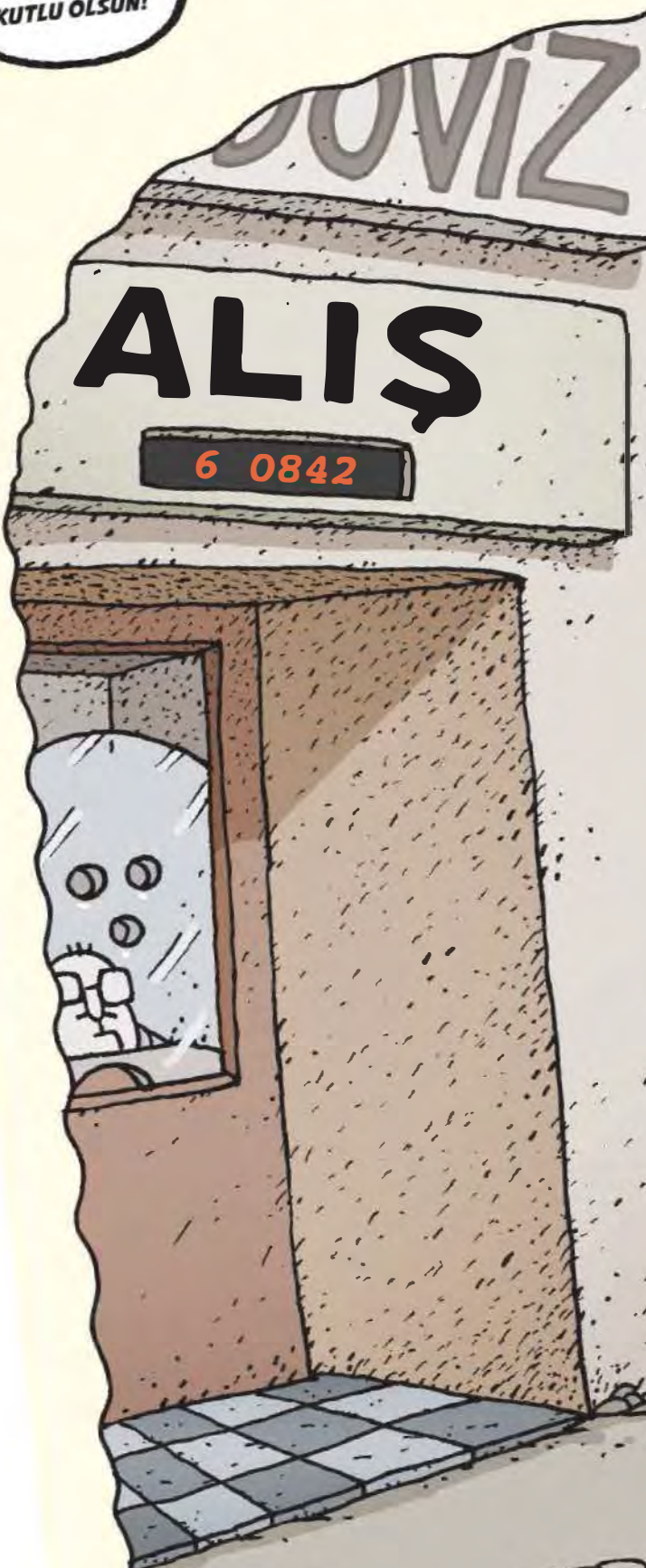
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN!

ALİŞTİM BİLE...

"Popüler kültüre meydan okuyoruz"

Muammer ince'den kalın açıklama..

★ Burdan kemal kılıc'a bir çift lafım olacaktı ama o'na bir çift ayak kabı da yeter" şeklindeki açıklamasıyla krize yol açan ince, yangına körükle gitti ve "Ayakkabılar 42 numara yalnız. Artık büyüyünce giyer, dedi... Bununla da yetinmeyip "Kemal'in ayakları 36 numara, ve kokuyo. Bu ufaklık şey nasıl bu kadar kokabilir diyosun.. O derece.. Eve gittiğinde kokmasın diye akvaryumda tutuyordum... Sol ayağı bir japon balığıyla çiftleşmiş... Gel zaman git zaman sürünün sayısı artınca daha büyük bir akvaryum almış... Ama ufak akvaryumu da atmaya kıyamamış ve sağ ayağı eski akvaryumda, şişşen olan sol ayağını da yeni akvaryumda beslemeye başlamış... Bir gün genel kurulda konuşma yapıyorum, tam geri geri yürüyerek bir şeyler anlatırken tökezledim ve kemal'in sol ayağına, benim italyan mokosenin topuğuyla kırık diye basınca, yanlışlıkla yanı, sol ayağın seks hayatı bitti... "Büyük akvaryumu satıyorum alırmısın?" diye sordu... "Evet de koyacak yerim yok" dedim... "Zaten ufaklık ayaklara o kocaman akvaryumu hangi akıl aldı?" deyince kafası öne düştü... Bir akvaryum daha alamayan aileler var... 4 kişilik aile, yağmur filan yağacak da su birikintisinde ayaklarının kokusunu gizleyip, o çamurlu suda bir şare yaşamaya çalışan japon balıklarını döleyecekler... Çok zor... dedi...

10 Soruda CEpte telefonu zararları..

★ Cep telefonu kanser hastası yapar mı?
- Evet.. Ama kimle konuştuğuna bağlı... Manita bazen esir ediyö.. kulagım ısınıyo amk..
★ Yerinizi tespit mi ediyorlar?
- Evet.. Demin de belirttigim gibi.. Bütün interneti emdi telefondaki.. Bazen vatsaptan arıyo..
★ Telefon kapalıyken dinlebilirler mi?
- Evet olm.. Bana ses dosyası olarak at söyleyeceklerini, aksam dinlerim diyor.. Olmaz sen soruma cevap ver diyo..
★ Cep telefonunu da Abraham Grahambel mi icatetti?
- Bana telefonu kırdırttı olm manita... Sinirle duvara çarptım.. Parçaladım... Zaten Ay Fon du
★ Cep telefonunu nezemizde taşımaliyiz?
- Bütün gece telefonun kapalıydı.. kimleydin? diyo hala.. Kırdım diyorum, "Amerikayı mı protesto ettin" diyo..
★ Vodafone niye her yerde çekmıyo?
- Arkadaşın telefonundan arıyorum bilmediğin numarayı Laap diye açıyosun, asıl sen bunu hesap ver dedim.. Türkselden arıyolar zannettim" dedi..
★ Benim diğer abonelerden ne eksigim var, arayamazlar mı? dedi..
★ Bill Gates oğluna cep telefonunu yaraklamış kanser olmasın diye?
- Beni de arıyolar Türselden, bannkadan.. Robotlar bir şey anlatıyo hep... Gersek insan değıl.. Samimiyetsiz samimiyetsiz lağlar.. Nefes gıes yanı kokuyo.. Belki benim telefon da kokuyo olatılır ama.. Çabın ayfon aldım.. Güñ malı.. Ülkemı bile çıkıma..

"Müthiş bir gerilim-aksiyon"

Dikiz aynası kısırlık yapıyor mu?

★ Trafik bakanı İsmail Konfensins oğlu, sürücülerin dikiz aynası kullanırken bir gözlerini kapatıp öyle dikkizlemeleri gerektiği konusunda vatandaşları uyardı.. "Sürücüler mi uyarıyorsunuz yoksa vatandaşları mı?" şeklindeki bir soruya, üşşen şeklinde bir cevap veren bakan "Bunun yanı anlamı, İlüminatü" dedi..
★ 1802'li yıllarından beri mason isareti olarak kullanılan üşşen, yükseklik sarpi taban bölü iki şeklinde kullanılırsa, buna üşşenin alanı, dutluk, arsa veya yüz ölçümü denir... Üşşen eşkenar üşşense, bu masonların saylak olduğunu gösterir.. Ama üşşenin hipotenüsü varsa o masonlar ünlü kişilerdir.. Tarkan, zeki müren, Rafet el Roman bunların bazıları..
★ 1802'li yıllarından beri mason isareti olarak kullanılan üşşen, yükseklik sarpi taban bölü iki şeklinde kullanılırsa, buna üşşenin alanı, dutluk, arsa veya yüz ölçümü denir... Üşşen eşkenar üşşense, bu masonların saylak olduğunu gösterir.. Ama üşşenin hipotenüsü varsa o masonlar ünlü kişilerdir.. Tarkan, zeki müren, Rafet el Roman bunların bazıları..

KORKU

Kaçak et korkutuyor..

★ Sabah kalkar kalkmaz tüketilen proteinin, amino asit dönüşmesi sırasında meydana gelen "doğgunluk" duygusunun aldatıcı olduğunu söyleyen japon bilim adamları, sözlerine "Biz aslında Çinliyiz" diye devam etti... "Ama protein olsun, karbonhidrat olsun, ne olursa olsun, eninde sonunda dışkılamak suretiyle bu yükten kurtuluyoruz" diyen bilim adamları "Yemeklerin özünü emip posasını seiyoruz" derken, gözler Fransız nükleer araştırma merkezi C.E.R.N.'e birkez daha çevrildi... "Önünüze dönün lan!" diye atarlanan CERN yetkililerinin uyarısı ile yine çinli bilim adamlarına dönen gözler, çinli bilim adamlarının kaçırmış olduğunu görünce ağladı ve yaşlandı.. Islak gözler sağa sola bir süre boş boş bakındıktan sonra seminer sona erdi ve ticaret bakanının kapanış konuşması dinlendi..

Kaçak Et (menşei: Çin)

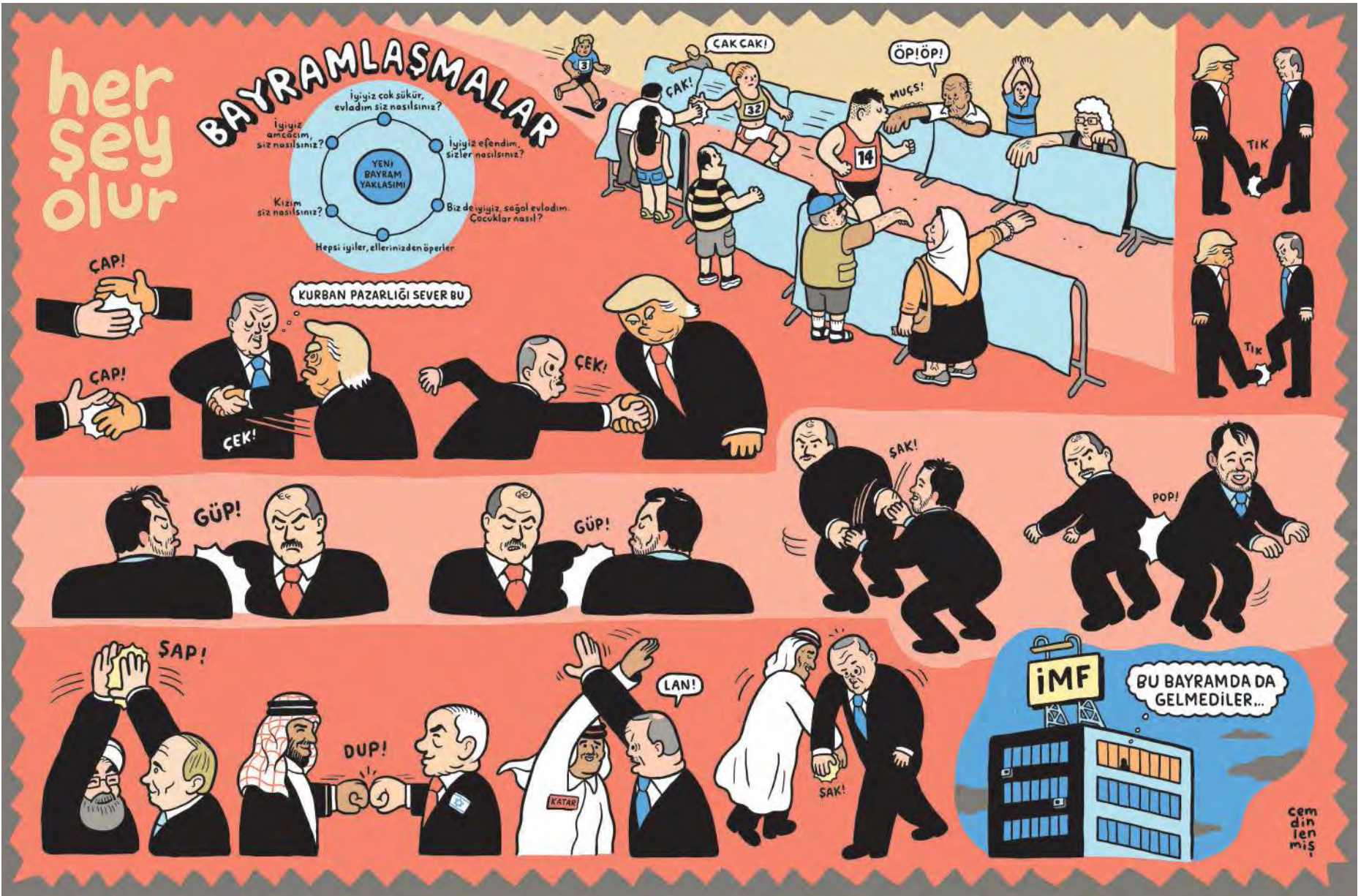
Sağlıklı Et (Besi)

GENİŞ ROL YELPAZESİYLE ŞAŞIRTIYOR

Dış güçler bakanı tarih verdi..

★ Ayfon'larını kıranlar var.. "Harbi kırdın mı lan?" dedim "Kalben" dedi... "Siri'yi asıp ana avrat sövüyorum" dedi "Siri'ye giden her şey aslında Amerikaya gidiyo ve orada kayıt altına alınıyo... Nükleer savaş olup da insanlık ilk sağa dönersünce, yavaş yavaş medenileşip, arkeolojiyi keşfedecekler.. O arkeologlar bu kayıtlara ulaşip deşifre edecek ve diyecekler ki "Bu amerika herkimse anasına avradına çok sövdürmüş, saydırmış" diyecekler ve onların bu şerefsizlikleri sonraki kuşaklara intikâl edecek" dedi... "Ama taksidi bitince daha rahat olurum" diye
★ "İngilizlerin bu yaptığı affedilemez" diyo... "Ne yapmışlar ki?" diye merak ettim "Dünyayı somuruyorlar" dedi... "Ajanlarıyla her hareketimizi gözluyorlar ve üstlerine bildiriyorlar.. Türkiye'den birçok tarihi antika eseri İngiliz müzelerinde sergileniyor... O da cabası... Koskoca Zeus sunağını Almanya'ya kaçırmışlar" deyince "E, yetkililere kimse bildirmedi mi?" diye sordum... Ama o sırada taksitle uzaklaştığı için dediğini duyamadım... Önemide yok ama.. Şerefsiz evladının tekiymiş.. 2 saat taksit bekliyorum burda.. İnsanlar çok acımasız ve bencil....

Normal şartlar altında, tarihinin en büyük depremlerinden birinde, binlerce insanın

kaybetmiş, yüz binlerce insanın hayatı alt üst olmuş bir ülke hiç olmazsa bir kaç yıl bu depremi unutmaz. Ama **Türkiye** depremin üzerinden daha bir buçuk yıl geçmişken üstelik sadece deprem değil, Asya krizinden 80'lerden beri uygulanan saçma sapan ekonomik politikalar kadar onlarca nedeni olan bir ekonomik krizden sadece fırlatıldığı iddia edilen bir anayasa kitapçığını sorumlu tutabilmiştir. Ülke zaten ekonomik krizde, daha beş yıl önce 5 Nisan 1994'te ekonomik kriz patlak vermiş ve henüz onun yaraları bile sarılmış değil ve bunun üzerine tarihinin en büyük depremlerinden birini yaşıyor. Koca ülkede üretim, tüketim, yaşam bir anda duruyor. Dev sanayi tesislerinden küçük atölyelere her yer paydos ediyor, binlerce insan hayatını, yüz binlerce insan ailelerini ve evlerini kaybediyor ama depremin ardından sadece bir kaç ay boyunca insanlar bunu hatırlıyor ama sonra hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam ediyorlar. Ve günün birinde cumhurbaşkanı, salt bir kamu bankası soyuluyor mu acaba diye denetlemek istediği için koskoca adamlar kavgaya ediyor ve başka koskoca adamlar da sırf o kavgaya yüzünden ekonomik kriz çıktığını ileri sürebiliyor.

Hiç deprem olmamış gibi ve bütün ömürleri başkalarını siyaseti dizayn etmekle suçlayarak geçmemiş gibi gevşek gevşek gülerken siyaseti dizayn etmeye soyunuyorlar. Aradan yıllar geçtikten sonra uzak bir anı, sadece yıl dönümlerinde hatırlanacak bir şey oluyor ülkenin en korkunç depremlerinden biri. Hadi pampa, halk koalisyonlardan bıkmış, kriz de anayasa kitapçığı yüzünden çıkmış gibi çek fotoğrafımızı. Gidinin hergeleleri sizi. Şimdi de pastör yüzünden değil mi bütün bunlar? Yoksa ithalatı karşılayacak ihracatımız, katma değer sağlayan bir üretimimiz var, rezervlerimiz tıka basa dolu, hukuk ve demokrasimiz tüm dünyadaki yatırımcılar için güvenli bir liman ama pastör yüzünden sallanıyor değil mi koca ülkenin ekonomisi?

Normal şartlar altında, insanlar belli bir yaştan sonra dalgaların kıyıya vurduktan sonra geri çekilmelerinin sadece yeni bir dalganın habercisi olduğunu bilirler. Üstelik kimi zaman dalgaların fazlaca geri çekilmesi çok daha kuvvetli bir dalganın işaretidir ki insanlar da bunu az çok onlu yaşlarında idrak ederler. Ama **Yeni Türkiye'de** bir kriz dalgasındaki en ufak bir gevşeme bile halaylarla kutlanırken, geri çekilmenin ardından gelen her daha kuvvetli dalganın kıyı şeridini gittikçe daha da erittiğinin farkına bile varılmaz.

@baris_uygur

Kaçtı mı? FIRAT BUDACI?

Antalya'da düzenlenen Oktoberfest'i protesto etmek amacıyla yanlarında inek getiren AKP Gençlik Kolları, "Bira yerine süt için" sloganı attıktan sonra ayrılarak dağıldı **7 yıl,**

Yetmişli yılların ünlü çocuk figürü "Sezercik" evinde esrar, kokain ve Kalaşnikof'la basılı **12 yıl,**

Çarkifelek yarışmasında hosteslik yapan (harfleri çeviren) Kayahan'ın kızı Beste Açar, "Özel hayatımla değil, yaptığım işlerle gündeme gelmek istiyorum," diyesi **20 yıl,**

Beyaz Türk" kavramı ilk defa gazeteci Ufuk Güldemir tarafından kullanıldı **26 yıl,**

Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filmi "Arnold Strong" adını kullanıldı **48 yıl,**

Cübbeli Ahmet Hoca, "Öyle bebekler yapıyorlar ki, saçlarını tarıyorlar, uzun bacaklı falan, bunlara izin yok. Çünkü normal insanı tahrik edecek gibi.

Tıpatıp bebekler, tıpa tıp benzetim var, sanki resim gibi, üstelik çıplak gibi," açıklamasıyla erkekleri Barbie'ye karşı uyaralı **9 yıl,**

Manken Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum," cevabını vereli **11 yıl,**

İngiltere'deki resmi nüfus sayımında halkın yüzde 0,7'si din hanesine "Jedi Dini" yazdıralı **17 yıl,**

Washington ziyaretinde bulunan Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin iç çamaşırlarıyla pizzacıya gitmek için taksi ararken Beyaz Saray korumaları tarafından bulunalı **23 yıl,**

Sokrates, dava başına 3 altın alan ve çoğu dava sırasında uyuklayan yaşlılardan oluşan bir jüri topluluğu tarafından ölüm cezasına çarptırılalı **2417 yıl olmuş.**

Merhaba. Ne diyordum, geçen haftadan devam edeyim ben o zaman. Tatil olaylarından bahsedeyim o zaman. İlk günü anlatmıştım, ikinci günden devam edeyim o zaman. Hep böyle şeyler o zaman. Man. An. Nan. İkinci gün yine sabahın kahvaltıcıya gittik. Sevdiğim bir yerdir, iyidir. Bana bir de ekstra acı sos getiriyorlar, işte o çok bomba oluyor. Daha sonra Özlem'le Hazer otel odasına döndüler yine. Hazer'in öğle uykusu saati. Her öğle de uyuyor, o oluyor. Ben de bisikletime atladım yine, Muğla'yı gezmelere koyulduum yine öyle. Yaylalara doğru gittim. Tarlalara girdim. Leylekleri kovaladım. Yani aslında yaklaşmak istedim ben leyleklere, leylekler ise ben her yaklaşıştımda benden uzaklaştılar. Ama çok da uzaklaşmadılar. Manyak mıdırılar nedirler acaba. Kertenkeleleri izledim. İbikik uçtu önümden, ona baktım. Sonra otele döndüm. Hazırlandık, atladık arabaya, Akyaka'ya doğru yola koyulduk. Biz de hep yola koyuluyoruz. Ruz. Uz. Zuz. Akyaka'ya doğru giderken de dedim ki, "Ula'ya uğrayalım da Ula dondurması alak" dedim. Ben bu Ula dondurmasının müptelası oldum. Ula yoluna girdik, Özlem söylenmeye başladı. Vay efendim vaktimiz gidiyor, vay efendim deniz kaçıyor, vay efendim, vay efendim. Hiçbir şey demedim, sadece sabrettim. Tam dondurmacının önüne gelmiş ki, bende film koptu. Dondurmacının tam önünden geri döndüm, müziğin sesini yükselttim, ve hiçbir şey konuşmadan arabayı sürmeye devam ettim. Özlem çok pişman oldu ama iş isten geçmişti. Benim de çok pis ters bir tarafım var işte. Yol boyunca konuşmadım. Akyaka'da otopark görevlisiyle kavgı ettim. Sahilde ise öylece oturdum, asla denize girmedim. İletişim koptu bende. Üç saat boyunca hareketsiz durdum, kitap okudum. Dönüşte Özlem Ula'ya girelim de Ula dondurması yiyeyim diye çok ısrar etti ama üzerimde bir etkisi olmadı. O akşam güzel bir mangallı ortamımız oldu, o ortamda biraz yumuşar gibi oldum. O mangallı ortam da olmayaydı tatil büyük ihtimalle zehir olacaktı. Ertesi gün biraz daha iyiydim sanki. Ama yine de içimde bir öfke vardı. Ne demek ya. Düşündükçe sinirlenmemek mümkün değil. Bu defa kahvaltıda sonra doğrudan çıktık yola. Amacımız İztuzu'na gitmekti. Ula'ya uğrayalım diye Özlem çok ısrar etti. Uğradık Ula'ya. Dondurma almam için de çok ısrar etti. Aldım dondurma. Yemem için de çok ısrar etti. Yemeye başladım. Sonra da devamı geldi zaten. Öğün gibi dondurmayı tüketirken hiç konuşmadım. Sustum. Hayallere daldım. O dondurma beni bir yerlere götürdü. Bir şeyleri unuttum sağladı. Artık biraz daha normal bir Alpay gibiydim. Gide gide gittik İztuzu'na. Bence mükemmel bir yer. Bir kere tesis olarak şahane. Müzik yok, bundan güzeli var mı. Çalışıyor ağabey, pespaye müzik çalışıyor. Yiyecek içecek ucuz. Kimse seni kazıklamayacak çalışıyor. Otopark ucuz. Soyunma kabinleri, tuvaletler temiz. Güzelce düşünün alabiliyorsunuz. Resmen alışık olmadığımız bir kalite var bu plajda. Sonra ben aslında kum hiç sevmem, fakat Hazer'i öyle kumla oynarken izlemek, her şeyi unutturdu bana. O öyle tarifsiz güzel bir görüntüyü ki, sırf o an için bile bu dünyaya gelirdi. Unuttum ağabey, her şeyi unuttum. Dondurma krizini unuttum bir kere. Onu unuttuysam her şeyi unuttuysam demektir. Döndük sonra Muğla'ya. Mangallı ortamımız yine oldu. Sonra da odaya döndük. Kumlanmış donumu itina ile kumlarından arındırıp kupa astım. Ertesi sabah İstanbul'a doğru yola koyulmak üzere hazırlanıyoruz odada, donum yok. Nasıl olur ya, daha dün gece buradaydık donum yok. Özenle kumlarından arındırdığım donum yok. Pek de büyük sayılmayacak bir odada, bakmadığım yer kalmadı, yok don. Kafayı yiyeceğim. Biliyorsunuz, erkekler donları konusunda çok hassastırlar. N oluyor ya, önce Ula dondurması, sonra don. Ben bu Muğla'ya çile çekmeye mi geldim. Daha dün gece yatmadan önce buradaydık, şimdi nerede bu don. Biri mi girdi de aldı gitti acaba bu donu. İnsanın aklına neler geliyor. Bak şortum kayboldu bu kadar üzülmem, ama don başka bir şey ağabey. Donun yeri erkekler için çok ayırdır. Hazer mı attı acaba aşığı diye düşündüm. O da mantıksız geldi. Kapının üzerinden nasıl alacak da atacak. Baktım yine de şöyle bir pencereden eğilip aşığı, donumu göremedim. Lanet olsun diyerek bavulları toparladık, çıktık odadan, ayrıldık sonra otelden. Ayrılırken diyemedim de, "donumu bulursanız arar mısınız beni" diyemedim. Ama aslında bunu çok demek istedim, yine de diyemedim. İstanbul'a dönünce arar sorarım dedim içimden. Çünkü bir şeyleri telefonda sormak daha kolay. Daha önce de hırkamı unuttuğum Bursa'da bir otelde, onu sonra sormuştum, sonra da tekrar gittiğimde almıştım geri öyle. Donu da sorabilirim. Yaklaşık on bir saat süren bir yolculuk sonrası İstanbul'a varabildik ve eve girdik. Ben hemen donlu bavulu boşaltmaya karar verdim. İçindeki sesi dinledim. Donlu bavulu boşaltırken kayıp don, kirlilerin içinden çıktı. Ağladım. Sevincimden ağladım. Büyük ihtimalle gece tuvalete kalktım, sonra da kapıdaki donumu görüp, gece gece sessiz sessiz sinisi gibi sağlama aldım donumu, sonra da sabah olunca unuttum. Büyük ihtimalle böyle gelişti olaylar. Gözyaşlarıma boğuldum, yüzümü donumla kapattım, böğüre böğüre ağladım. Mutluydum çok. Hoşça kal.

"İlahiyya"
25 Ağustos Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49

Furkan Özçoban

KAPTAN AMERİKA

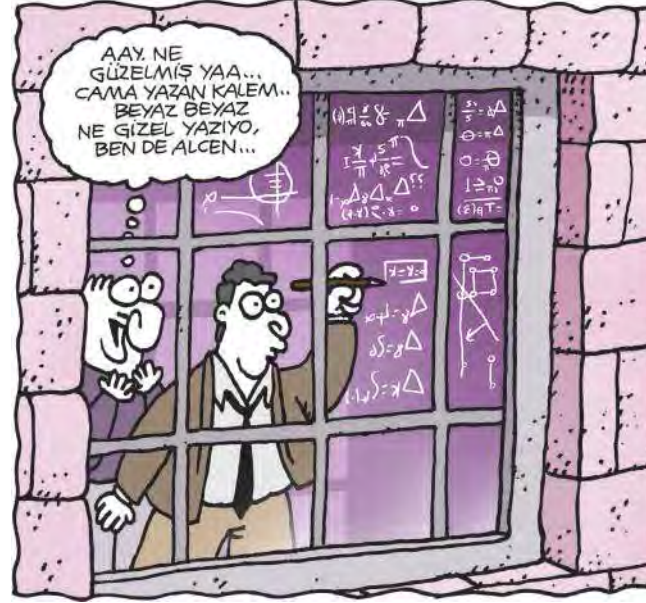

HAPİSTEKİ SUMOCU

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

İnsanoğlunun serüveni sürekli olarak bir şeyler keşfetmek geçiyor. Keşfetmek diyorum çünkü icad edildiği ileri sürülen şeylerin büyük çoğunluğu, şu ya da bu şekilde geçmişte

denenmiş, uygulanmış şeylerden oluşuyor. Misal bizim yılların taksi dolmuşçuluğunu şu über ve lyft keşfetmiş, Amerika'da falan yoğun hatlarda bildiğin taksi dolmuş seferlerine başlamışlar. Adına başka bir şey diyorlar tabii ama çıkardıkları gürültüyü, topladıkları tezahüratı bir görseniz, sanırsınız ki insanları kanatlandırdılar, atomu parçaladılar veya Monaco'ya 38 metreden frikik golü attılar. (Futbola dair aklıma gelen ilk başarının Cevat Prekazi'nin frikiği olması beni de utandırıyor ama yapacak bir şey yok.) Yahu alt tarafı İstanbul'da ve bazı diğer şehirlerimizde altmış yıldır var olan bir uygulamayı Amerika'ya taşımışsınız. Ha diyeceksiniz ki durak kahyası yok. E o elinizdeki app da durağın kahyası oluyor işte ya, ben de insan evladını biraz tanıyorsam eminim ki kısa süre sonra cingöz bazı homeless kardeşlerimiz fiili olarak durak kahyalığı görevini de üstleniverir.

Diğer bir son dönemlerin süper icadı da "co-working" Efendim bu şu demek, gidip ofis tutmak

yerine büyükçe bir ofisin içinde sadece bir masa tutuyorsunuz, ofisin masrafına karışmıyorsunuz, elektrik su ödemiyorsunuz. Ha nedir bu co-working şirketleri gittikçe daha fazla dev ofis katlarını bölmelere ayırıp masa değil de 4 metrekarelik özel ofisler kiralamaya başladı. Valla uzaktan çekilip bakıyorum, yakına eğilip inceliyorum bu bildiğin bizim yıllardır dört bir yanımızda var olan işhanı modeli. Ha neymiş, çay kahve bedavaymış. İşhanında markayla, çaycı çayları getirir, markasını verirsin. E güzelim iyi de işhanında on beş metrekareye verdiğin paranın iki katını 4 metrekareye veriyosun, bırak da çay kahve internet de bedava oluversin değil mi güzel kardeşim? Kapisında "sınırsız içki 100 lira" yazan barlara girip gerçekten çok içerek barı zarar ettirebileceğini düşünen yeni yetme metalci kadar yanılıyorsun.

Bunun tepe noktası tabii Google efendinin çalışanları için ev satın alıp onlara kiralaması. Zira biliyorsunuz bir şehre Google geldiği zaman kiralat katlanıyor. Belki şehre Google gelir, bir güzel orman olur yazılarda diye düşünüyorsanız eğer malınız mülkünüz yoksa yandınız. Zira bir kente Google çöktüğü zaman, uykusunda bir kuş ölür ecelsiz. Alıp da başınızı gitmek istersiniz zira kiralat üç katına çıkmış olur. Hayır Google'da çalışıyor olsanız bile evsiz kalabiliyorsunuz ciddi ciddi Google'ın size verdiği maaş ev tutmanıza yetmeyebiliyor.

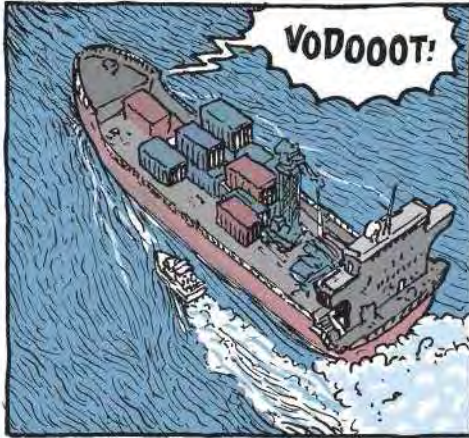
Google efendi de şimdi bina satın alıp çalışanlarına daire olarak kullandırtacakmış. Ulan ayı, bu bildiğin lojman lan lojman işte. Daha geriye gidersen on dokuzuncu yüzyılda vagon fabrikaları falan işçilerine kalsınlar diye mahalleler yapıyor. Az daha geri git, bildiğin ortaçağın derebeylik sistemi işte: Derebeyi için çalışıyorsun o da sana kalacak yer veriyor, ektiğin ekinden pay veriyor falan. Ne oldu şimdi? Teknolojinin ve inovasyonun lokomotifini Google lojmanı icad etti. Ha yavruma benim. Yakında çalışanlar için deniz kenarında bir yer kapatıp tatile gönder de bizim seksen yıllık Şeker Kampı, Karayolları Kampı işini de keşfetmiş ol. Hem bak Google'ın girdiği yerde sırf kiralat değil barlarda lokantalarda fiyatlar da yükseliyor. Hadi gir bir de öğretmeneyini, subay gazinosunu da icad et de daha da bir eğlenelim. Zaten eskiden pek severdim son yıllarda iyice uyuz olmaya başladım sana. Nasıl ki güneş girmeyen eve doktor girerse, Google giren şehre de emlak spekülörü giriyor arkadaş sen ne pis bir şirketmişsin yahu? Hayır aklım az olsa boykot edeceğim bedavaya sunduğun mail'di docs'tu hizmetlerini ama sen keriz gibi bana reklam göstereceğim diye onları bedava sunuyorsun, ben de sinsi gibi senin gösterdiğin reklamlarla inan hiç ilgilenmiyorum. Zaten televizyonda yerleri bir harekette silip pırıl pırıl yapan yüzey temizleyici reklamlarından başka hiçbir reklamdan etkilenmiyorum ya, ayrı mesele.

ve SİNEM

Bekarlığa veda etmiyor
(Henüz)

Cihan Kılıç

"Hiç hobim yoktur. Tek merakım, konuşarak yürüyen iki kişinin ne konuştuğudur." - Ayfer Tunç

HAYASIZCA AKIN: Kültürünü işgal eden, toprağına üs konduran ekonomik terörü neden uygulamasın ki? "NTV AMERICAN" yok ki, CNN TÜRK var. NATO'sundan dolarına, faşist saldırıdan topyekun kurtulma vaktidir...

İKİLİ İLİŞKİLER: Birinci Dünya Savaşı'nda Almanya ile müttefiktik. Bir ayrıldık, adamlar faşiste kesti iyi mi? Biz yanlarındayken utanıyolardı, aleni dışa vuramıyolardı demek ki faşistliklerini!

DONALD TRUMP: Cehennemde bir süre yandıktan sonra, şartlı tahliye ile salıverilmiş gibi adam...

RUSYA: Arkadaşının annesi, Moskova soğuğunu bir iyice yaşadıktan sonra "E bu soğukta tabii iyi yazar çıkar buradan, evde otur otur, sıkılır yazarsın" demiş...

BİLAL ERDOĞAN: Gözden irak tutma çabasını anlarım. Sorumluluğu olmayan yetkiyle oyalansın arzusunu idrak ederim. İş öğrensin, cemiyette pişsin niyetini de kabul ederim. Fakat "Etnik Sporlar Federasyonu Başkanlığı" nedir yahu? Hayır, nerden icabetti? Ciri mi oynadin, çorap topağını havada okla mı vurdun, hangi kabilenin dumanışın arkadaşım? "Etnikspor" ne, Uyanıkspor gibi, tam manasıyla bir gizli işsizlik...

SEKİZ SEKİZ: Futbol şiiri yazan ilk kişi değilim ben. İlk futbol şairimiz "Sekiz sekiz onaltı / Hakem verdi penaltı" olup, galiba anonimdir. Tam kafiye gibi tam kafiye...

HAFIZA ANA: Kırklareli'den ayırmak için Kırıkale'yi "Ankara'ya yakın olan" diye tutmuştum aklımda. Marmara karmaşasını "Alfabetik olarak baştakiyle sondaki aynı. Adapazarı, Sakarya; İzmit de Kocaeli" diye kodladığımdı kendi kendime. İzmir, İzmit, İznik üçgenini de gene kafamda üçgen yaparak çözüme uğraştım. Çocukken de Boş İşler kovalayan çocuktum yani...

ALEV: Ahmet Haşım, 'Alev' kelimesinin Osmanlıca yazılışında, hakikaten bir alev resmi gördüğünü iddia edemiş...

TERS SMAÇ: E yani, bu ne coşku? Polisilerde cesede ateş eden acımasızlar gibi. O nasıl bir motivasyon celallenmesidir ajan?!

GIYBET: Hakiki bir dedikoducu, azıcık "otuzbirci" duyguları taşır. Her seferinde yaptıktan sonra, hafif de olsa pişmanlık duyar. Amma bilir ki, gene yapacaktır...

MALATYA 1980: Ahmet ağbimin doldurttuğu "karışık kasetteki" şarkılardan biri, aynen şöyle başlıyordu: "İssiz bir köşede birini gördüm / Zavallı ah çekip hıçkırıyordu / Sorunca derdini isladı gözüüm / Ona da benim gibi kötü vurmuşlar..." Galiba Selahattin Cesur'un şarkısıydı. Traş olurken şarkıyı dinleyen rahmetli babam, "Allahşıkına matah adam mı şimdi bu, bahtsızlara takılıp içinizi karartmayın, dinlemeyin şöyle şeyler" dedi... (O dönemin bir başka unutamadığım şarkısı da Hüseyin Altın'a aitti: "İsyanım kadere, olsa ne çare!")

İSKO: Türk olan benim, iskeletim vatansız...

BAŞARILI KADININ ÖNÜNDEKİ ERKEK: Dağ gibi adamı ütüllü gömleğe tav edensin, arkadaşlarından söküp eve meftun edensin kurnaz kadın. Seninki de başarı.

Ama parlak başarılar vardır ya, seninki parlak olmayan başarı...

MARKS: Hatasız kul olmaz madem, Marks'ın da hatası, "küçük burjuvaziye" hakkettüğinden fazla zaman ve sayfa ayırması olabilir. Vizzo kesime aşırı kafa yormuş. Aynı zamanı, temel gelişkiye harcayabilirdi Başkan, nur içinde

yatsın...

ARAP KAĞIT: On yılım müzisyen kadınla geçti. Bu süre zarfında, en çok gördüğüm şey, tütün saran müzisyen parmakları oldu. Her yerde karşılaşılan hışırılar hariç; naif, tutkulu insanlar...

SON YÜZYILDA NE OLDU: O vakitler 'kapisir' diyorlardı, işte o 'trip' oldu. Hepi topu bu...

SIGARA: Ömrüm boyu acıip sigara içme prensipleri gördüm, duydum. Fakat bu konuda, bir kadın aklımdan çıkmıyor. Gün boyu hiç içmeyip, tam yatmadan önce bi tane yakardı. Uyutuyo muydu onu o sigara, rüya mı gördürüyodu, yoksa hemen uyuyunca hiç içmemiş gibi mi hissediyodu, orada tam ne oluyodu, hiç bilemedim...

YOZGÜVEN: Okumadığı kitabı kötüleyen, okumadığı kitap hakkında tartışan, okumadığı kitaba önsöz yazan canlı tiplerinde bol miktarda bulunan dürtü...

ÇOCUK VE AHLAK: Dijital dünyanın çocuklara zararlarını anlatıp duruyor uzmanlar. Peki çocuğa zararlı şeyin yetişkine niye faydası olsun ki? Çocuk bir vaşak türü mü, mobilya mı formika mı çocuk, insan işte da...

VİVİDENT REKLAMINDAKİ KIZ: Güzel kız. Güzel. Lakin dublajdan olsa gerek, hafif bi sersemlik barındırıyor. Uykuyu semesi felan gibi...

NASIL NASIL: Adile Tezeye'nin KUZUCUK'larından Adnan Hoca'nın KEDİCİK'lerine nasıl geldi bu ülke, nasıl nasıl?

Mustafa Satıcı

@kaansezyum

Çapsız ama zengin

Çapsız bir zengin olacağıma, çaplı bir fakir mi olmayı tercih ederim acaba?

Yoo etmem, çaplı bir zengin olmak da olabilir tabii ki...

Ya böyle aileden gelen parayla genç yaşta altına şekilli araba çeken

gençlere kızanlar var mesela. Bu yanlış, bu gençler hep vardı, hep de olacaklar. Esas durum o gençlerin gençliklerinden sonra ne hale gelecekleri... Ama bazen gecenin bir vakti sessiz sokakta patili matili hareketler yapan genç arkadaşlarıma da bira sitem edeyim diyorum bazen. O da yaşlılık belirtisi. Yoksa biz de paticiyiz...

Ben pepelerin okuduğu yabancı bir kolejde okudum. Okulda insanların durumu fena değildi ama ailelerin kalitesinden midir nedir, çok zengin olan arkadaşlarımızın çok zengin olduklarını bile anca lisenin sonunda fark edebiliyorduk. Anne baba evladına insan gibi davranırsa çocuk da insan gibi büyüyor haliyle. Ama tabii ki arada liseye (daha 18 yaşına tam geldiği anda alınan ehliyetle) arabayla gelenler de vardı. Hatta bir arkadaşımız Beach Buggy denilen böyle büyük tekerlekli kumda giden araçlar vardır, onunla filan geliyordu. Babası motor sporları tutkunu, bu çocuk da fantastik kuntastik arabalarla geliyor okula. Daha cebimde lastiklere hava bastırarak kadar bile para yok (o zamanlar lastiklere hava bastırmanın ücretsiz olduğunu bilmiyordum

tabii), elemanlar Korvet'le, Masteng'le geliyor okula... Üzücü bir son olarak, arkadaşımızı daha liseden mezun olmadan kaybetmiştik. 200'le gazlarken kaza yapmıştı. Toprağı bol olsun, gençlik zor tabii. Bütün o karmakarışık duygularla yaşıyorsun, her hareketin aslında geleceğini feci şekilde etkileyebiliyor, her seçimin geleceğini belirliyorken, işte gencecikken altında 200 basan bir araçla ne yapacağını her zaman bilemeyebiliyorsun. Gençliğin en temel problemlerinden biri de bu. Verdiğin kararların ilerisini fazla göremiyorsun ya da görmek istemiyorsun...

Ne bunalım yaptım ya iki dakikada... Neyse başa geri dönelim. Arap zenginler vardı cüce atma yarışması filan yapıyorlardı. O eleman mesela nasıl bir kafa yaşıyor merak ettim. Yani aklına "Ya şimdi cüce atsak şuradan ileri doğru, ne büyük koparız" diye mi düşünüyor acaba? Adam o kadar zengin ki, hayattaki hiçbir şeyin değeri yok neredeyse onun için. Her şeyi satın

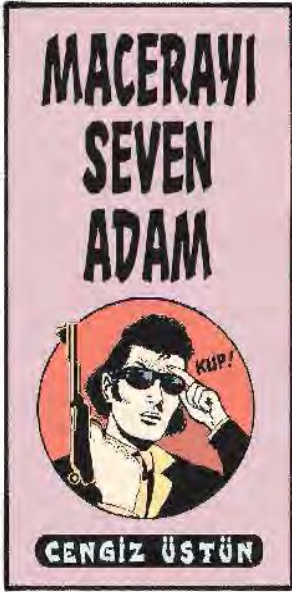
alabiliyor. Baksana cüce atma yarışması yapıyor, e yarışmada atılan cüceler de var. Şimdi kendinizi cücelerin yerine koyun. Şu anda tiko para 10 bin Dolares veriyorlar, sizi birkaç kere alıp sağa sola atacağız. Kabul eder misiniz? Etmezseniz, ücreti ikiye çarpın. Kararınızı verene kadar ücreti ikiye çarpmaya devam edeceksiniz. Belki bazıları kendini 2 milyon Dolares'e attırır, kimisi 200 Dolares'e de...

Çok zengin tanıdıklarım oldu çok şükür. Bir tanesi sizlere ömür, çok da enteresan bir insandı. Denizi seviyordu, kibardı, açışözlüydü ama deli gibi çalışkandı. Ben o kadar çalışkan olamam gibi geliyor bana. Bir yandan da aile işte, aile çok çalışkan belli ki, adam da mega çalışkan olmuş... Bir yandan da fırsatlar bambaşka tabii, benimle onun durumu ayrı... Bi tane daha var, sohbetimiz de var kendisiyle. Adını vermeyeyim, adı marka zenginlerden gibi düşünün. O da mesela çok genç ruhlı bir eleman. Keyif dolu, çocuklarını çok seviyor. Bu kadar pozitif motivasyonu nereden buluyor anlamıyorum. Çünkü limitsiz zengin bile olsanız, en pahalı şey motivasyon. Parayla da alamıyorsunuz onu. İşte bunda da ondan var, bu da çok çalışkan.

Şimdi eğer siz daha gençseniz ya da değilseniz hiç fark etmez. Motivasyonunuzu bulduğunuz an ona yapışın. Kendinizi hep o lisedeki çocuk gibi düşünün. Sadece bir sonraki adımın sizi nereye götürebileceğini çok da iyi görebiliyorsunuz. En büyük avantajımız bu.

Neyse ben de gidip zengin olayım da hiç çalışmayayım... Ya işte bazı zenginler de bu kafada ölene kadar çalışıyor. O da bir tutku, bir bağımlılık. Ben zengin olsam sonra bi daha çalışmam ya. Zenginler, sözüm size!

Davranışların Muhteviyatı Üzerine: Kibarlık

Şu beyefendiyi ele alalım. Elinde menü, üzerinde beyaz gömleğiyle garson çocuğa eziyet eden, menüdeki her kalemi tek tek soran, acelesiz beyefendi.

Kaba davranmıyor, garsona canım diyor, karşısındaki hanımefendiye hayatım diyor. Demek ki kibar birisi? Ama gerçek bir kibar garsonu "Kahveyi nasıl yapıyorsunuz? Peki tostun ekmeğini nasıl yapıyorsunuz? Menemeni çok sulu mu yapıyorsunuz, yoksa aşırı kuru mu yapıyorsunuz?" şeklinde sorularla kilitlemeyi, çalışmasına engel olmaz? Uzun süre buzdolabında kalmış, üstü kurumuş altı çürümüş bir tencere makarna gibi bir kibarlığı var bu adamın. Dalgınlığına gelip de üstteki yeşillenmemiş makarnalara aldanıp bir çatal tadarsan bütün gününü zehir eder. Bu küstah adamın başkalarına karşı kibarlığının muhteviyatı şudur: Beyaz gömlek, "allah allah bu ne, tasarımı mı, spor ayakkabı mı, şıklık mı, nasıl düşünülmüş bir şey bu?" dedirten Louis Vuitton ayakkabılar, kişisel alanın bilinçli ihlali, çorba kaşığı bal gibi iç kaldıran bir tatlılık, free shop'tan alınmış pahalı parfüm ve bazı şeylerden çok anladığının, seni senden çok düşündüğünün iddiası. Oysa aslan da ceylanı, ceylanın kendisini düşündüğünden daha fazla düşünmez mi? Kibarlık diye satılan her şeyin içinde iyi

niyet olmayabilir, hatta içinde gerçek iyi niyet kullanılan kibarlık çok ender bulunur. Genelde içeriğine bakmadan aldığımız için size ve bize kimbilir neler yediyorlar ama farkında değiliz.

Peki şu ilerde aşırı yaşlı akrabasının koluna girmiş, onunla birlikte onun hızıyla yürüyen, akrabasının yüzündeki boş ifadeye rağmen ona hararetle bir şeyler anlatan genç adam? O olmasa üzerine ölümün gölgesi düşmüş bu hanımefendi evden çıkmayacaktı, insanlık çiçeğinin en değerli nektarı insan temasını tatmayacaktı. Genç adamın yaptığına kibarlık denmez, iyilik denir. Ama iyiliğini gölgeleyen bir kibarlık var davranışlarında. İyiliğin üzerine kibarlık, dondurmanın üzerine çikolata sos gibi olması gerekmez miydi? Daha çok pilavın üstüne size sormadan konulan bir

neydi?

"Benim çocuğum prenstir, sen ise bu masadaki en kıymetsiz şeysin, tuzluktan peçetelikten değersizsin. Onun

masasında sadece sana verileni yersin. Tipini s.ktiğim."

Sanırım böyle bir şeyler. Ve o kibarlık. Kadının bütün hareketlerinin üzerini soba boyası gibi kaplayan kibarlık kanımı dondurmıştı. Nasıl karşı koyabilir, nasıl savaşılabildim? Sopaıyla vursalar kaçardım, bağırsalar ağlarım. Ama kibarlık? İnsanlar böyle zamanlarda içinde yeni bir ses, daha önce farkında olmadığı bir direnç noktası buluyorlar. İçinizde "yapmam, yapmam" diye vızıldayan cücenin boğazını bir el kavırıyor, "sus lan, incecik sesinle yeter ağlama" diye bağıırıyor.

Kadın pilavı önüne koyup, "senin anneninki kadar güzel olmamıştır ama yiyeceksin artık..." dediğinde

bir karşılık vermedim. Kadından kibarca masadaki yoğurdu uzatmasını rica ettim. Uzatınca kibarca teşekkür edip aldım. Her şeyin kibarca yapılması çok önemliydi. Gözlerimi kadından kaçırmanın kasedeki bütün yoğurdu sulu yemeğe bulanmış pilavın üzerine döktüm. Yavaş hareketlerle artık tanınmaz hale gelmiş pilavı karıştırmaya başladım. İşte masadaki karşılıklı kibarlığın muhteviyatı buydu. Yersen yersin. Yoğutlu, sulu yemekli pilavı kadının gözlerinin içine baka baka yarım saat karıştırdım, sonra bir çatal bile almadan teşekkür ederek sofradan kalktım. Kadın bir çaylak tarafından alt edilen satranç ustasının inanılmaz bakışlarıyla tabağıma bakıyordu. "Yemedin..." diyebilirdi, "ya öğlen kıymalı börek yemiştik okulda o ishal etti herhalde midem almıyor, kusura bakma teyze" dedim. O günden beri içeriği nedir, nereden gelmiştir, kim yapmıştır, bunlara bakmadan kibarlığı sofraya koymam.

"At sırtında uyuyor,/ Rüya görüyor dalıp gitmiş ay uzaklarda/ Kaynayan çayın buharında.

Matsuo Basho

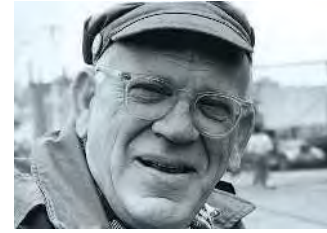
Üsküdar meydanında denizden "kazanılmış" o koca beton alan.Yanıyor.'Kazancımız'ın üzerinden acele acele geçip gitmeye çalışıyorum. Hızlı hızlı adımlarla. (ateş üzerinde yürüyen Budist bir rahip misali) Gölgesiz çıplak. Deniz uzağa itilmiş. (Denizden alan kazanmak? Keşke karadan kazansak "alan"; deniz olmayan yer denize dönse; ta içerlere kadar girse deniz, çarşının oralara, yol yol-) Sıcak daha da artacakmış. Öyle yazıyor. Boğaz köprüsüne doğru giden yol dolu.Tıklım tıklım.

Bayram için, aşağılara; çok çok daha sıcak yerlere doğru yola çıkanlar.Arabalara dolmuşlar."Kızgın bir tavadan harlı bir ateşin içine bile atlansa; kaçtığınızda kendinizi özgür hissediyorsunuz" diyor Eric Hoffer. (Hoffer ağır bir fakirliğin ortasında kendi kendisini yetiştirmeyi başarmış çok ilginç bir düşünür; bir hamal; hiçbir eğitimi yok. Gözlemleri önemli. -İlk kitapları yayımlandığı zamanlarda bile hala doklarda hamallık yapmaya devam ediyormuş-) Ben de öyle yapardım; Hoffer'in dediği gibi işte; Ateşlerden daha harlı ateşlere atlaya atlaya; temmuz ortasında bir tandır gibi cayıır cayıır yanan Kahire'ye doğru. Yola çıkardım. Tava'dan kurtulmanın anlık mutluluğu. (Tebdil i mekanda yanılmalılar)

Koltuğunda koca bir karpuz yürüyen o çok esmer adam (diğer eliyle) elinden tuttuğu küçük oğlu birden coşup koşar adıma geçmek ister gibi fırlayınca düşürecekmiş gibi oluyor bir an. Karpuzu. Önümden yürüyorlar. Çok hızlı bir refleksle toparlıyor şükür. Düşmüyor.(Karpuzun bir yanı açık sarı, parlak; ürktücü bir biçimde dazlak bir insan kellesine de çok benziyor) Hiç hazzetmediğim bir olay. Karpuz düşmesi. Çok rahatsız olurum. Hafif felaket çağrışımı o an. İçinden çıkan kırmızı parçalar falan. Düşmedi çok şükür. Marmaray'ın serin, rutubet kokulu koridorları.Yürüyen merdivenler. Sinemaya gidiyorum."Meg /Derinlerdeki Dehşet" ("Koca adam bir köpek balığı filmine gidiyor") Gidiyorum, doğru. Ben işin balığında malığında değilim ama, köpeğinde... Üç boyutlu olarak su altı sahneleri... Deniz üstünde uçmalar, ıslanmadan etmeden, sıfır riskli dalmalar... Onlar. Boyut meseleleri. (John Statham da severim ayrıca) Balığa da katlanıcaz artık. Üç boyutu artık sadece çocuk/yeniyetme filmlerinde kullanır oldular.Yazıyorum hep.Yazık. (Çocuk işi sanmayın, hafife alınacak şey değil; İki boyuttan, iki boyutlu algı'dan üç boyuta geçmek, derinlik/perspektif falan çok önemli işler. Modernizm onunla başladı denilebilir. Rönesans. 1425'te Masaccio ilk derinlikli resmi -tek nokta lineer perspektifin ilk örneği-çizdiğinde resme bakanlar şaşkınlıktan bir hal olmuştu.) Herneyse. Film ? Bu filmi değil de, bu filmde bi önce gördüğüm o, öteki filmde söz edeyim ben: "Görevimiz Tehlike/ Mission Impossible/ Yansımalar/Fallout" Nasıldı? Çok çok beğenilmiş. Millet aylmış bayılmış. Tezahüratlar; alkış kıyamet. (IMDb notu/8,2) Ben genellikle düz

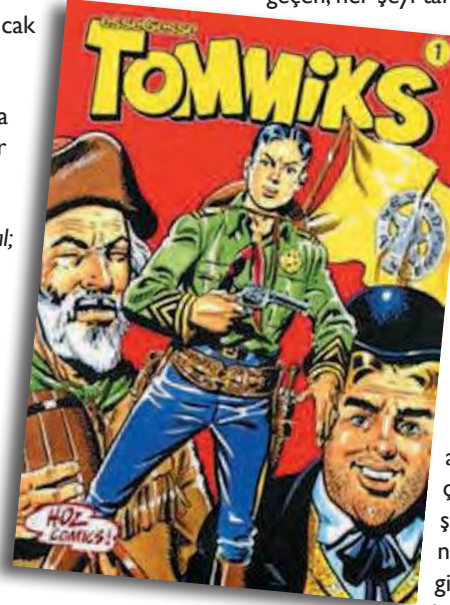

Masaccio/Holy Trinity/Kutsal Üçlü

Eric Hoffer 1898-1983

maskesini imal edip kafaya geçirmeler. (taklit edilen adamın aynı yüz adaleleriyle kıpırdayan o şipşak yapım maskeler--sesi de adamınkinin tıpkısı--) Günümüzde geçen, her şeyi tamamen gerçekçi tasarlanmış, diğer

bütün unsurları bir çeşit olabilirlik içeren bir filmde iç bulandırıcı geliyor bana. (Louis de Funes'in oynadığı "Fantomas" serisi vardı. Bilmem hatırlar mısınız. Orda olurdu öyle şeyler maskeler falan. İki büküm yaşlı adam birden maskesini sıyrırır bir bakardınız: Aa "Fantoma" değil miymiş meğer o. Bak bak. Orda tamam. Bıyık altından gülümser kabul ederdiniz--Tommiiks'deki Binbir Surat'ı, Teksas'daki Kundera'yı kabul ettiğiniz gibi--)

Herneyse , Paris görürüm (3D) en azından dedim, ama o da yok. Çok çok hızlı. İki saniye durmuyor ki, şöyle bir bakasın edesin. Tom Cruise nasıl yaşlanmamış? Onu görmek için gidilebilir ama. Bir cadırda sakallı kadın, 2,5 metrelik dev adamlarla

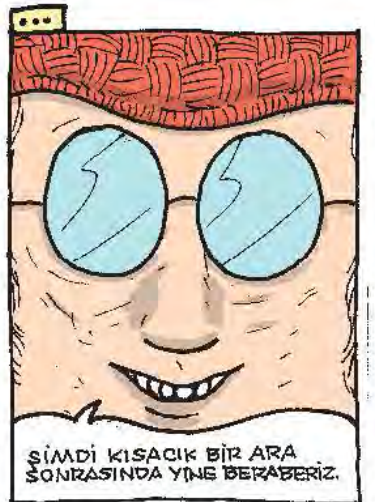
falan birlikte gösterilse olmaz değil. Maaşallah. Hep aynı. Yüzünü yakın plan (hem 3d olarak) görüyorsunuz. Elli altı yaşındaymış. İşte mucize o; anında maske hazırlamaktan daha imkânsız. İlk defa bir filmde "kamera arkası" filmle beraber yoğun bir şekilde lanse edildi. Eskiden Dvd içine koyarlardı. Çok sonra görebilirdiniz. Neden? Meğer o müthiş sahnelerde kendi oynamış Tom Cruise. Dublorü ve kendisi; Aynı adam. Tek kişi. Gerekliyor mu? Bence saçma, ben binalardan binalara atlayan, o arada ayağını kıran, o kırık ayakla koşmuş bir başrol oyuncusu ister miyim? Hayır. Banane onlardan. Film önemli. O işin ustası var. Dublör yapısın. O bir meslek. ("Tom Cruise dekorların yapımında da marangoz olarak çalıştı kazayla, eline çekiçe vurdu..." gibisinden bi şey duymayalım lütfen sonraki filmde) O

kamera arkası görüntüleri lanse etmek. Sinema dışı. Bir yetersizlik göstergesi... Gidin ama siz, bana bana bakmayın...

Yazıyı yine Eric Hoffer'in "Kesin İnançlılar" adlı kitabından bir alıntıyla bitireyim. Kitapta ileri sürdüğü şaşırtıcı tezlerin kesinliği hakkında şöyle diyor: "...her biri bir kuram olan açıklamalar kesin bir tonda yazılmış izlenimini verseler dahi, birer tarif ve tartışma niteliği taşımaktadır. Bu konuda Montaigne'in bir sözünü benimserim. "Bütün söylediklerim karşılıklı bir sohbetir ve hiçbirisi öğüt niteliğinde değildir. Bu kadar serbest konuşabiliyorsam bu, başkalarını kendime inandırmak zorunda olmadığım içindir"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyor, bayramınızı da kutluyorum...

ESNEK ile GENİŞ

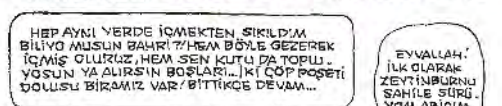
Yetkin
Gülmen

BARBAROS=ALTUŞ

erhan günes

4'lü set mouse pad, anahtarlık, takvim ve ayraç hediye!

Daha fazla ürün için
www.uykusuzdukkani.com.tr

uykusuz
dukkani

GAZETE
BAYİLERİNDE,
MARKETLERDE,
TÜM TÜRKİYE'DE

ÇIKTI!

Haftalık Mizah Dergisi | 20 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 573
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları:
(Alic: Mirekpe basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

**YALNIZ
DEĞİLİZ!**

özet:

ELEMAN EBEVEYN EVİNE HEM BEDELLİ ASKERLİK HEM DE TATİL İÇÜN PARA DİLENMEYE GİDER AMMA FEDERİN POSTASINI YER. PİLİYİ PİRTİYİ TOPLAYIP YARENİN EVİNE SIGINIR. GEYSU DA ONA KOLTUK ÇIKACAĞINI SÖYLER. O ARTIK GEYSU'NUN KÖPEDİR

